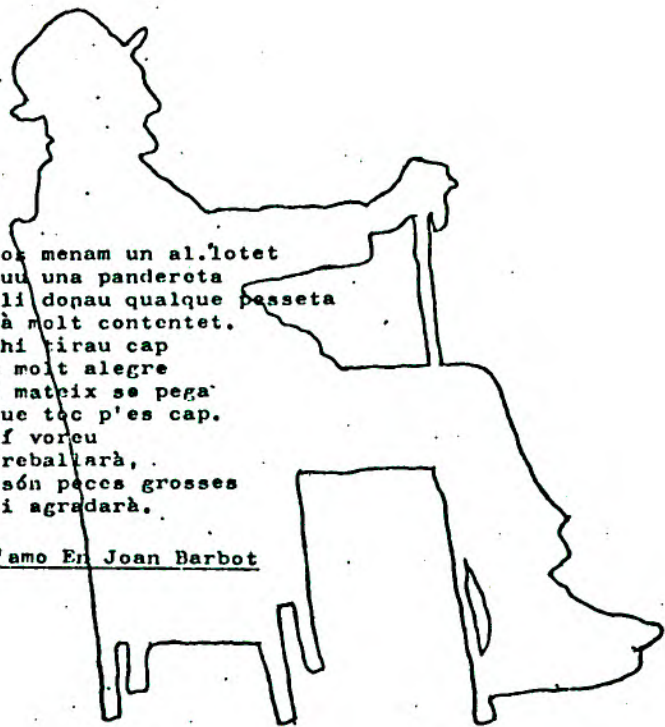

Noltros menam un al.lotet
que duu una panderota
i si li donau qualque pesseta
estará molt contentet.
Si n'hi tirau cap
anirá molt alegre
i ell mateix se pega
qualque toc p'es cap.
I així voreu
com treballarà,
i si són peces grosses
més li agradarà.

L'amo En Joan Barbot

Flor de card

"Es garanteix en dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge."

(Apartat 1er de l'article 18, secció 1ª, capítol 2on. de la Constitució Espanyola aprovada per Les Corts el 31 d'octubre de 1.978)

Denúncia

Davant la magnitud i temporalitat, es veu la necessitat de fer la pública denúncia d'un fet lamentable i que, de manera ininterrompuda s'anat succeint a la vila des de poc abans de l'inici de la campanya electoral municipal. Es el fet que segueix:

Determinades persones -dues o tres de concretes que per simple ètica no anomenarem- es veu que no pogueren pair ni el desenvolupament de la campanya ni els resultats.

Es un fet, aquest, molt humà i lògic. Adesiara, les persones ens trobam davant barreres que no es poden passar o bé que ens semblen desmesuradament altes; i funció de la intel·ligència i personalitat és trobar nous camins, la manera de passar les barreres. Però també és ver que, a vegades, dissortadament, les frustracions no ens serveixen per aprendre o per exercitar els esforços individuals si no que s'hi respòn amb agressivitat que, encara, serà positiva o negativa segons objectius i maneres.

Aquestes persones, no volent o no sabent acceptar la realitat, s'han topat amb una barrera -no veure complida la seva voluntat- i han recorregut al desplaçament, mecanisme de defensa pel qual fan culpables als altres dels propis fracassos. Fins aquí, la cosa és gairebé normal. El que no ho és tant és el "sistema", la manera de buidar el sac de l'agressivitat.

Promoure, iniciar i fer créixer, en tertul·lies de cafè comentaris i rum-rums difamatoris fonamentats en mitges veritats i les més de les vegades en mentides és una manera de deshonrar la gent, i potser la més baixa, canallesca i denigrant.

Aiximateix, volem fer extensiva la nostra reprovació envers aquelles persones que extenen, consenten o aproven -perquè els convé a curt plaç, per altres motius, o perquè no tenen prou personalitat per al noble enfrontament- les maquinacions, planificades o espontànies, dels primers.

aclariment

He volgut escriure aquestes retxes per aclarir un parell d'as sumptes que algunes persones han escampat p'es poble informant només de lo que les convenia.

En es Ple d'es juny, a s'ordre d'es dia, hi havia un punt que tractava de sa possibilitat de posar un lloc de socorrimt a Sant Llorenç, tema que va ser polèmic perquè hi hagué tota classe de criteris.

P'es poble s'ha fet una "campanya" dient que uns quants regidors no volien sa Creu Roja, quan sa veritat és que defensàvem unes postures que es temps dirà si eren bones o dolentes. Lo que és ben cert és que només cercàvem lo que créiem que era millor p'es poble.

Sense voler entrar en polèmica, i amb s'ànim de completar lo que han deixat de dir aquests informadors -que per cert n'hi ha qualcún que pareix que té molt d'interés en que se faci-, diré ara lo que no han dit de sa Creu Roja:

. No han dit que si no fèiem es d'es Pou de Sa Blanquera tancarien es de Cala Millor.

. No han dit que si se feia, lo més probable és que en tenguéssim un de tancat, ja que sols perteneix una dotació de soldats i una ambulància.

. No han dit que noitros voliem garanties de que al manco es de Sant Llorenç estàs obert.

. No han dit que proposàvem comprar una ambulància, que seria nostra. No voliem de cap manera que es poble quedàs sen se aquest servici.

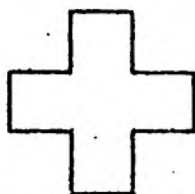
. No han dit que sa Creu Roja costarà, entre terrenys i obra, devers dos milions i mig de pessetes, més dues-centes cinquanta mil cada any de manteniment, i que si compràvem una ambulància en sortiriem amb un milió curt.

. No han dit que sa Creu Roja de Cala millor toca estar situada en es Pou de Sa Blanquera i que, per tant, es tà ben al revés de lo que diuen ses normes.

. No han dit que si a s'altre l'haguessin ret allà on to ca, ara no tendríem aquest embull i no hauríem de pagar dues vegades.

A tot això no ho han dit, i per això jo ara ho vull dir, perquè és just que se sàpiguen ses dues parts.

Guillem Quina

Una experiència, una decepció.

Lletra a l'amiga

Benvolguda:

La veritat és que no sé, gairebé, com començar. Crec que a molts ens ha passat més d'una vegada. A un moment determinat, per diverses circumstàncies, tenim moltes coses a dir, ganes d'expressar el fons, de comunicar-ho a tota la gent comprensiva i... no surten els mots, ni hi ha cap motiu concret per fer-los sortir. Ara mateix a mi em passa això; tenc ganes d'amollar tot el que pens i sent, i malgrat el desig, no sé com començar, ni com dir-ho perquè surti una cosa clara i mínimament lligada.

Ho intentaré; vaïam que surt.

Ja fa una partida d'anys, quan una determinada gent amb la cua de palla i la pell desorbitadament fina, es sentí "ofesa" pel que s'havia dit des de la revista, un bon amic, nirviós, però assossegat per motius d'edat, em donà un consell: "deixa-ho anar!, no t'afiquis amb política si no hi tens res a pillar!".

Aleshores em va parèixer un consell "carca". Eren anys de il·lusions, d'esperances, i amb un sac de formació a l'esquena que em demostrava que viure la propia vida sense voler saber res dels altres no era humà, que l'ésser PERSONA, implicava vida social i de compromís.

Anys després, no fa molt, poc abans de les eleccions, un altre amic em digué que, per lògica social i humana, una de les grans aspiracions de tota persona havia d'ésser arribar a la batllia de la comunitat on vivia. Ho vaig pensar i li vaig donar rà. ¿Hi ha, tal vegada, res més bell que ésser elegit "representant" de tot un poble?.

Teòricament potser és ver però... és simple teoria. Amb mots es componen belles històries i bells poemes, però són això: mots, paraules... Avui, al cap de tres mesos de la conversa, he canviat una mica de parer. He caigut dels mots hi he pegat de nas sobre la realitat.

Sí, vaig seguir d'aprop les eleccions municipals, vaig tenir -com tothom- preferències per un determinat grup, al qual vaig intentar donar una mica d'ajuda i... te ben assegurat, benvolguda amiga, que ha estat una experiència extraordinària, però també ben decepcionant.

Certament em dol haver-ho de reconèixer però... rera els mots de la campanya i post-campanya no hi queda quasi res mínimament positiu. Saps que n'hi va haver de promeses!: promeses injustes, egoïstes, afectuoses... i els programes?, els veres?, d'amples, concrets, en mallorquí, en castellà... i mitings pacífics i renouers, pactes, reunions, discussions, acords... Tot, tot és, avui, un no res, paper banyat, "política".

I dic "política" així, amb lletra petita i remarcada, perquè difereix, com la nit al dia, de la POLITICA entesa com a parti

cipació plena i conscient dels ciutadans en la vida de tota comunitat.

Es "politica" el desconeixement, l'engany i el triomf del JO de la comandera -jo dic, jo vull, jo faré, jo sé, jo... una "politica" amb pudor d'interessos concrets d'una banda i conformitat i incultura de l'altra. ¿Què me'n vaig per les bardisses?, què som il.lús?, potser, me'n fot. Avui per avui prefereix ésser bajà a "polític", la grafia del mot em fa mal a la vista i el seu significat en el cor.

Potser és qüestió de conceptes, potser d'idees, potser...sols sé que no he pogut sintonitzar l'ona adequada; avui per avui no veig gens ni mica de coherència i molt poca honestitat i diàleg; majoritàriament hi veig moltes ganes de fer la punyeta al pròxim i apatia durant molts d'anys sembrada.

No sé, estimada amiga, si em deix entendre, si segueix un fil. Es bo de fer passar comptes, de les il.lusions, de les vetlades perdudes, de les reunions... què en tenc ara?; no sé si hi ha res més que decepció, temps perdut i la responsabilitat d'uns actes que em penegen i que em són completament externs. Què puc esperar?...

L'únic que tenc, amb certesa és un caramull de mitges veritats i mentides difamatòries sobre l'esquena -cosa que a dir ver, i més coneguent les fonts, ja espodia esperar- i també, i això si que em dol de veres, silencis, silencis que expressats de diverses formes, resulten dolorosos i profunds.

No sé si m'entens ni si m'acab d'entendre, però és ara un d'aquells moments en que pagaria un bon preu per no haver conegut mai l'actuació de certes persones, ni el significat que en tenc de "política".

Perdona, és avorrit, em som conscient que abús de la teva confiança; però a qualcú ho havia de contar, em rossegava.

No, no passis ànsia, tampoc no em suicidaré, no em dedicaré encara a cuidar els tarongers o a consumir televisió; pens que encara som jove per matar les il.lusions. Miraré de trobar altres camins, uns camins que potser no conec, que potser no existeixen o potser no sabré trobar; potser esperaré altres horitzons, no ho sé...el que sé amb certesa és que vull fugir d'aqueix cul de sac. Els meus interessos eren i són estrictament ideològics i per això potser no val la pena sentir-se barallat amb la gent, rebutjat i bandejat.

D'altra banda, segons com es mira, estan ben fora de lloc les gresques municipaleres, quan tots, al cap i a la fi, estan sota el plàstic -per cert ben reforçat- d'un mateix hivernacle, i en el interior del qual hi ha perills tan fonamentals com la mort de la Mediterrània, l'exauriment de l'energia de consum més usual, l'atur... i tants d'altres conceptes que fins i tot fan perillar el concepte de VIDA física dels nostres fills o néts.

Sí, ja ho sé, aquesta lletra pentura també serà llegida per

altra gent, però poc m'importa, l'únic que pot passar és que s'esforcin per no entendre el que hi ha escrit, que ho girin o que hi afegeixin el que no hi ha; i tot això ja ha passat altres vegades.

Gràcies pels minuts d'atenció que t'he robats, i per la força de voluntat que es necessita per passar-se un "rollo" d'aquest tipus, però sé que ho comprens.

Una forta encaixada,

Guillem

CARTES

Querridos y estimados amigos de la redacción de "Flor de Card". Una vez más nos tomamos la libertad de enviaros el siguiente escrito, en espera de su publicación en esta estupenda y democrática revista, que tan dignamente dirigis.

En el pasado número, como muy bien sabeis y pueden saber los lectores de tal, apareció uno de nuestros primeros escritos que titulamos "El despertar de un pueblo". Naturalmente y como ya habreis comprobado, el mencionado escrito retrataba gramaticalmente toda la belleza pictórica, natural y paisajística de ese hermoso pueblo de Sant Llorenç, y al mismo tiempo aludía muy claramente, sobre las magníficas acciones e intervenciones de sus habitantes, durante la campaña de las pasadas elecciones.

Pués bien, creemos que ese título no estuvo desacertado, porque según hemos sabido ya ha dado el fruto de lo que es una democracia, como el poder decir lo que uno siente sobre otro, sin temor a que la persona acusada con claras y razonables pruebas se sienta por aludida y emplee contra uno los métodos y formas de presión acostumbrados por estos señores en una época no muy lejana.

Hoy, gracias al trabajo de todos, tenemos libertad y democracia para poder expresarse y decir lo que uno siente, siempre que esté dentro de lo educado y respetuoso, democráticamente se entiende.

Ahora sí, ahora que tenemos todos este sistema democrático, ahora que lo hemos conseguido después de largos años de luchas y sacrificios, tenemos todos la obligación de conservarlo. ¿Como hacerlo? No cometiendo errores que lo puedan desprestigiar. Por ejemplo, según las voces del pueblo ya ha habido críticas de la actuación del nuevo Ayuntamiento. ¿Como?. El sueldo de 160.000 pesetas por cargo cultural. Si un sueldo por el alcalde. Si el polideportivo se consiente que sus obras se hagan con desperdicios de otras obras, etc.

Amigos, esto es muy delicado, en la nueva situación en que vivimos, porque puede ir en contra del avance que tanto ha costado al pueblo democrata. Nosotros aconsejaríamos, ya que somos partidarios de ello, que los que actualmente llevan los intereses del pueblo tuvieran un especial cuidado en estudiar estas cosas ya que no solo se trata de perjudicar la parte material, sino la parte más principal, es decir, la política. Hay que tener cuidado porque los cuervos siempre están al acecho de la víctima. Ahora sí, no todo es malo. Según el Diario de Mallorca, todos los baches dejados por el consistorio franquista se han cubierto. Nosotros creemos y deseamos de todo corazón que este joven consistorio tenga un gran acierto y mucha cautela y cuidado con los buitres que siempre estan en vela esperando a su presa. Sin más, saludos afectuosos y fraternales para este nuevo ayuntamiento democrático y para los lectores y amigos de "Flor de Card". Hasta otra nueva colaboración.

Gaspar Soler y Camarada Vladimir

LA DESTRUCCIÓ DEL MEDI AMBIENT

A MALLORCA -I-

Medi ambient, ecologia, contaminació, destrucció o conservació del paisatge natural i històric, esgotament dels recursos, són paraules que, de cada dia més, entren a formar part del lèxic habitual dels diaris i altres medis de comunicació de masses, a converses, a debats i ara que estam en temps d'eleccions, proposicions de futur de qualsevol partit polític. Tot aquest nou bagatge de conceptes denota clarament l'agreujament d'una problemàtica que, poc o gens, no s'havia tengut en compte: la relació HOME-NATURA als temps moderns. Aquesta relació passa ara per un període alt d'anàlisi, motivada per les contradiccions que les societats anomenades "desevolupades" han provocat dins el funcionament dels ecosistemes naturals. L'Ecologia, aquesta ciència avui tan de moda i, moltes de vegades, tan "miserablement utilitzada", ha tengut raó quan programa com a llei general que les actuacions irracionals dels homes sobre la natura provoquen la ruptura d'equilibris d'una manera irreversible. Els clams que fins fa poc eren tenguts com "apocalíptics" -els ecòlegs considerats com a nous profetes de la destrucció- i exagerats o fora de lloc, ara ja en aquests moments són objecte de reflexió i prudent estudi. Però, com sol passar sovint, són objecte d'atenció quan els tocs d'alarma són ben greus i, per tant, les actuacions han de ser ben decidides.

Si els pingüins de l'allunyada Antàrtida duen D.D.T. dins els cossos o les tunyines del mar han acumulat mercuri, això implica que els processos de polució o contaminació química han arribat per tot arreu i són presents a qual sevol lloc de la Terra. I no sols aixó, conceptes com aliments tòxics, acumulació de deixalles, contaminació i erosió dels sòls, contaminació de l'aigua, contaminació de l'atmosfera i alteració del clima, escaps radiactius per explosions o centrals nuclears, esvaniment d'espècie vegetals o animals, etc., no són coses allunyades i que succeeixen enfora de ca nostra; ben al contrari, passen al nostre entorn. El Mediterrani, que envolta Mallorca per tots els costats, ens forneix d'un bon exemple del que serà, si no hi posam remei, una bassa pudenta per mor del petroli, dels líquids que transporten les clavegueres de les ciutats, on s'hi aboquen les aigües putrefactes dels rius que transporten un vertader còctel químic, i els residus de milers d'instal·lacions turístiques.

Evidentment, el problema és aquí i ens ve a demostrar que el pensament de l'home dominador i rei de la creació és un pensament a abandonar als llocs comuns de la història. L'home és una criatura més, sotmesa a les lleis de la Natura,

.../...

.../...

i aquesta, trastocada profundament, comença a passar factura. Hem d'acceptar, idò, que l'home més que dominar haurà de gestionar els recursos que ofereix el medi ambient amb un màxim de respecte.

Mallorca, encara hi ha gent que no ho vol acceptar, sofreix també aquesta problemàtica generalitzada. Al llam de la nostra història els mallorquins hem anat modificant el nostre entorn. En primer lloc per conrar, construir o cobrir les necessitats primordials s'hagué d'agredir els alzinars i les garrigues. Però se sabia que la terra necessitava descansar per donar fruit i l'abonaven amb matèries orgàniques, cendres de formiguers o femades. Encara que cabres i ovelles i la institucionalització dels incendis, per a la seva menja de brots tendres, reduïren molts d'alzinars frondosos a les grans carritxeres que tots coneixem. Tot i ser importants aquests i altres factors de la història ecològica de Mallorca, no tenen comparança amb els fenòmens que ha provocat l'aparició del turisme de masses.

L'augment caòtic del turisme ha desequilibrat la balança de cap a la destrucció incontrolada dels llocs naturals. La història recent comença per la colonització de la costera i és ben senzilla: on hi havia un troç d'arenal ara hi ha una murada de ciment habitada uns quants mesos a l'estiu pels turistes que són conduïts des de lluny on els espais de qualitat com els nostres hi manquen. Les desfetes produïdes per les aglomeracions turístiques són vessades al mateix lloc on s'hi prenen els banys, fins que arriba el moment en què el que prometen els TOURS OPERATORS - sols bells paisatges i aigües netes - és esvaït. Vet aquí que comencen a aparèixer les depuradores només en el moment en què els jocs d'interessos preveuen la desfeta a curt plaç.

Però això és només un dels efectes més visibles, el turisme ha induït moltes altres accions nefastes per no planificar i no preveure amb antelació les conseqüències. Al Prat de Sant Jordi on abans s'hi podia extreure aigua neta d'una capa freàtica poc profunda, actualment i degut a l'abús per a bastir les necessitats hoteleres ha esdevingut salada. I ja no hi ha remei; una zona de saturació d'aigua soterrània pot estar cents d'anys a formar-se i si és alterada altres tants per a reconstituir-se. Aquesta temàtica ens posa en contacte amb el problema de l'abastiment de l'aigua a Mallorca. No hi ha aigua a bastament per tanta gent si el ritme d'augment de la població segueix aquest camí. Per aquest costat tocam el sòtil.

Amb tot i amb això, el nostre paisatge, una de les nostres senyes d'identitat, ja no té res a veure amb el que coneguérem d'infants ni amb el que ens deixaren els nostres avantpassats, ha estat utilitzat per tota casta d'activi -

.../...

.../...

tats sense cap respecte ni un. Platges verges o netes quasi no mos ne queden, salobrar i albuferes totes desfetes; la d'Alcúdia plena de cendres provinents de la central tèrmica de G.E.S.A. i a damunt hotels i apartaments. I encara per més una nova central a la zona del Murterar, que tanmateix és també l'albufera, i que diuen que protegirà el medi ambient, com que diu que cuidarà d'un ferit de mort després de pegar-li punyalades. L'albufereta de Pollença ben amenaçada per la urbanització, que és el fantasma que asusta darrera totes les cantonades dels nostres paratges més hermosos: Dragonera, Cala Agulla, Cala Torta, Cala Estreta, Cala En Basset, Es Salobrar de Campos....

El fet de la nostra insularitat condiciona encara més el nostre problema. No tenim terres inacabables, ben al contrari n'estam ben falts i sobre tot de terres bones i de qualitat pel conreu i és justament sobre aqueixes on es produeixen les ocupacions més ferotges i irreversibles: les pistes dels aeroports, les autopistes ocupant moltes de carreteres i separant, com fronteres, el nostre territori, les cimiteres i més en concret la de Lloseta amb la seva aureola de pols.

La Dàrsena petrolera a la Badia de Ciutat, les canteres i els seus perills si són prop de llocs habitats forçant la muntanya, l'asfaltat dels camins a la Serra de Tramuntana, els incendis forestals que progressen més cada any els femers municipals a l'aire lliure nius de contaminació i de rates, els pous negres incontrolats, la utilització d'herbicides verinosos utilitzats per l'Administració per netejar les voreres de les carreteres la utilització mitjançant la fumigació per avioneta de productes químics que com ha vingut a demostrar el cas de la cuca dels pins no serveixen més que per a empobrir -encara més- la nostra flora i la nostra fauna, la utilització abusiva a l'agricultura d'adobs químics i altres substàncies pel tractament de plagues i que després són absorbits y acumulats al nostre cos, la proliferació dels renous i gasos tòxics provinents de l'escap dels automòbils a les zones urbanes, etc., són tan sols un parell d'avemaries del llarg rosari de deteriorització ambiental progressiva a què Mallorca es veu sotmesa.

Darrera tota actuació nociva, conscient o inconscient, contra la natura hi ha la falta de respecte i l'afany de guany. Totes les possibles solucions impliquen una disminució de beneficis, i això bé ho saben els qui en tenen i bé se'n ciuden de no donar-li importància. En nom del "progrés" i del "benestar fictici" podem ser sacrificats si no hi posam remei o, com a mesura de principi, ens oposam a que segueixi l'actual estat de coses. Les contradiccions reflexades per un medi-ambient destruït no són més que el mirall de

.../...

.../...

les contradiccions de la societat que els ha provocades.

Les solucions hi són, però fa falta, abans de res, que els mallorquins prenguem consciència, a tots els nivells, que s'hi han de posar, passant per damunt de la cerimònia de confusió que intenten introduir els que fins ara han embrutit l'illa.

Climent Ricornell i Bauçà

no és ver

... que es poble no prengui part en ses tasques de s'Ajuntament. Per posar un exemple, hi participa al manco tant com a sa missa. S'única diferència és que a s'hora de combregar, a un lloc ho fan amb neules i a s'altre amb rodès de molí.

... que En Pep Mosca i En Guillem de Sa Bagura, per fer escola de mallorquí, només vulguin cobrar una pesseta simbòlica, com diu a s'avant-projecte entregat al Sr. Vaquer. Es "Casino-boys" saben ben bé que se'n volen dur cent vint-i-cinc mil pessetes per hom.

... que es comité de UCD no pinta una regadora i que tot ho manegen dos o tres. Això és un complot d'es grup anarquista-judeo-maçònic-socialista-comunista-llorençí per desprestigiar s'imatge d'es partit.

... que es sis que "diuen" que comanden a s'Ajuntament tenguin es pactes penjats dins s'escusat. Fonts ben informades mos han assegurat que els guarden dins una capsa. Lo que passa és que diuen que han perdut sa clau!

... que s'ex-bunker se vulgui aficar per tot. Noltros lo que tenim són moltes ganes de servir an es poble -han manifestat-.

... que ets ex-autonomistes no vulguin escola de mallorquí. Mirau si en volem -han dit- que si fa falta noltros mateixos farem de mestres!

... que donya Antònia se'n vulgui dur 120.000 ptes. per esser sa bibliotecària. Això és una mentida difamatòria de qui tots ja sabem. Lo que és ben ver és que de moment no hi ha bibliotecària, i qui sap si n'hi haurà!

... que es paràgraf anterior s'hagi de llegir igual que ets altres.

catequesi

UNA LABOR
QUE
NO ES POT
INTERROMPRE

ramon lladó

Amb l'arribada de les primeres calors de l'estiu hem posat fi, una vegada més, al Catecisme Parroquial que aquest curs s'ha mogut per les òrbites d'una experiència nova, fent ús d'una metodologia distinta de l'emprada els darrers anys. Les característiques més remarcables del novell sistema adoptat es podrien resumir així:

- servir-se dels mitjans audio-visuals (diapositives) per iniciar i fer créixer la fe dels nins.
- exigir dels pares una participació constant en la tasca catequètica, per tal que la formació cristiana que rep l'infant a la Parròquia i la que ha de rebre a l'interior de la família, no sols no se contradiguin, sinó que apuntin cap a la mateixa direcció en vistes a aconseguir uns resultats més positius. És per això que els pares són convidats tant a veure les diapositives que després es faran als seus fills, com a acompanyar-los a una celebració conclusiva de cada tema. A partir d'aquí pareix que no ha de ser difícil que dins la família s'ençati un diàleg sobre cada una de les qüestions tractades; aquesta serà una de les maneres privilegiades com els pares podran exercir el deure intransferible de ser els primers catequistes dels seus infants.
- centrar molt l'atenció en pocs temes -sis en tot el curs- de manera que cada un pugui ser tractat durant tres o quatre setmanes i des de distints punts de vista; d'aquesta forma el nin les podrà assimilar millor, i amb l'ajuda dels pares i de la catequista anirà bastint a poc a poc una actitud cristiana bàsica per la seva existència, evitant caure en una concepció equivocada però molt estesa, que consisteix en pensar que la fe no té res que veure amb la vida, quan en realitat tenir fe suposa viure d'acord amb aquelles veritats que creim.

Cada tema, com hem dit, solia ocupar tres i, a vegades, quatre

setmanes, seguint més o menys aquesta distribució:

- Primera Setmana: Presentació del tema amb diapositives i diàleg de cada grup amb la seva catequista respectiva sobre allò que han vist i han sentit en el montatge audiovisual.
- Segona Setmana: Pòsada en escena pels al.lots, amb participació activa de tots, d'una representació destinada a subratllar i fer retenir la idea o idees centrals del tema.
- Tercera Setmana: Celebració comunitària a l'església a la que hi assistien els nins acompanyats dels seus pares i de les catequistes. Tota la celebració (lectures, pregàries, cants,...) girava entorn de la qüestió que havia estat tractada les dues setmanes anteriors.
- Quarta Setmana: Els nins expressen amb un dibuix, un cartell mural o escrivint una oració allò que el tema passat les suggereix.

Crec que no fa falta dir que també dins aquest nou procediment d'educar la fe hi juga un paper decisiu la catequista, persona que oferirà als petits la seva pròpia vivència cristiana i així col.labora activament amb els pares en l'empresa sublim, però difícil, de transmetre la fe als fills.

Es molta la labor d'aquestes vint persones que una setmana darrera l'altra han acompanyat els nins en el procés del seu creixement com a cristians; una feina callada i meritòria que la comunitat cristiana hauria de saber valorar i agrair suficientment, i no sols això, sinó que també tots hauríem de sentir ben viva la responsabilitat que tenim de no deixar tudar per deixadesa l'obra que elles han començat en els petits. És el primer perill que s'haurà d'eludir.

¿ Com fer-ho per donar continuïtat a la Catequesi d'aquest darrer any? Els temes, com hem dit, estan directament encaminats a desvetllar en l'infant unes actituds, les quals són sempre fruit d'una labor llarga i atenta per part dels formadors. Els comportaments que han estat sembrats durant el curs, necessitaran per arrelar i desenrotllar-se, tastar desitjant la frescor d'unes paraules de record en els moments oportuns, d'altra manera el creixement se farà dificultós i la sembrada perillera quedarà en no res.

Tant per deixar constància dels temes que han omplit aquest curs, com també, i sobretot, per tornar-los dur a la memòria d'aquells a qui correspon vetllar per la fe dels nins, procurant ésser per ells un exemple, no crec que sigui inútil que breument les exposem. Per raons d'espai, serà bo limitar-nos avui a parlar dels temes primer i darrer, deixant per una pròxima ocasió els quatre restants.

Començarem pel tema de la Creació del món. La idea central d'aquesta primera qüestió és que Déu ha creat totes les coses -la ciència se'n cuidarà d'explicar-nos com ho ha fet- i mogut pel seu amor, ha entregat als homes tot l'univers bo i hermós sortit de les seves mans, no perquè el destruïguem, ans al contrari, perquè l'estimem, el respectem i el millorem. Així, tots podrem viure més feliços i les coses que ens aturem a contemplar, la mar i les muntanyes, les flors i els arbres, els peixos i els ocells, la lluna i les estrelles,... ens parlaran a cau d'orella de la grandesa i la bondat de Déu. En canvi, si guiats pels nostres interessos egoistes, atencem sense miraments contra la Naturalesa fins a arribar a fer enmudir el seu llenguatge, haurem d'habitar una terra inhòspita que ja no ens parlarà de Déu, i condemnarem injustament al mateix suplici les generacions del futur. Els moviments ecologistes que abunden als nostres dies, poden trobar amb tot això una clara i sòlida motivació cristiana.

El tema sisè guarda una estreta relació amb el primer, i tracta de la pregària, però no en el seu sentit més usual de "demanar coses", sinó de l'oració que brolla espontàniament del fons del nostre cor quan contemplam admirats la bellesa de les coses creades i que s'eleva cap a Déu en forma de reconeixement silencios, d'alabança, d'adoració i de sincera acció de gràcies. Aquest tema vol educar en l'infant la capacitat d'admirar tantes coses meravelloses de les què està brufat el nostre viure quotidià a fi que els petits s'avesin a comunicar-se amb Déu per mèdi de la contemplació de les coses creades.

El temps d'estiu que acabam d'estrenar, caracteritzat normalment per uns contactes més assidus i directes amb la Naturalesa, brindarà als pares i demás educadors, moltes i bones ocasions per ajudar els nins a recordar i fer vida aquests dos temes. Esperem que l'oportunitat sigui atesa.

A Sant Llorenç, supòs que com per tot -amb això tampoc no demostrem abusar d'originalitat-, abunda el sà costum d'escampar rumors pels casinos. Desenfeinats, ho hem de reconèixer, en tenim a voler!. D'aquests rumors, és ver, n'hi ha qualcú que es correspon amb la realitat, però també n'hi ha molts, no es ver? que no s'hi corresponen. Els rumors, clar, corren de boca en boca -si no no ho serien-, però perquè es produeixquin és irremeiablement necessari que qualcú els comenci. Per això mai no estam. Tenim un grapat d'incondicionals que sempre estan a punt d'inventar qualque cosa o de compondre una glosa. Jo, potser pel que faig a la revista, potser pel que vaig fer a les eleccions, potser ... que sé jo! solc ésser un dels mes rumorejats. No voldria de cap manera que us pensàs -seu que em ve de nou!. No. Ja hi estic avesat. I per això, perquè ja hi estic avesat, no en solc fer massa cas. Aquesta vegada, però, voldria dir algunes coses referents a certs rumors que m'han xiulat les orelles. Es diu, fixau-vo's-hi be, que jo som un dels que manegen l'Ajuntament. Qualcú es fotrà a riure i pensarà: -Que més voldries tu!-. Altres diran que potser... Jo, que, evidentment, en som part ben interessada, per aclarir-ho a uns i altres, vull manifestar i manifest:

Primer.- Que a la campanya electoral hi vaig pendre part activa a favor del Grup Independent de Sant Llorenç. N'era el seu secretari i el "representant davant la Junta Electoral de Zona. No estava, idò, com s'ha dit, amagat darrera ningú. Entre tots vàrem elaborar un programa d'actuació i el llançarem al carrer. Convendreu amb mi que aquest programa era hermós: prometia portes obertes, participació del poble, comptes clars, treball desinteressat, ... i moltes coses més. Fins que es va fer el batle, jo, repetesc, estava aficat dins el trull.

Segon.- Que després d'estar constituït l'Ajuntament, a nivell dels tres grups que componen el que, equivocadament, anomenen "la majoria", férem unes quantes reunions -poques- que, si va dir ver, no varen servir per res. Aquestes reunions foren les primeres setmanes després de la constitució de l'Ajuntament. De llavors ençà, no he tengut altre contacte organitzatiu amb els grups. Som, per tant, alié a tot el que es fa allà dins. Les alabances, si n'hi ha, no em corresponen a mi. Les crítiques, tampoc.

Tercer.- Que l'actuació de l'Ajuntament no és, crec, la que pertoca si miram el que es va prometre als programes i pactes. El que es va dir que es faria no es fa. Els papers i les signatures no han servit per res, i jo, com a llorençí primer, i com a membre dels Independents després, en som tan fotut com qualsevol altre.

Volia que això quedàs ben clar, perquè fa molt colló que a un, sense estar d'acord amb el que, en línies generals, s'ha fet, el vulguin fer el responsable de tots els mals que enrevolten la Sala. No ho trobau?.

Josep Cortès

1928.- Serena, muller de Pere Campamar, de Bellver, reconeix que la seva germana Extranya, muller de Pere Mestre, hereva de la seva mare Saura, le ha pagat 100 sous que li toquen per raó de l'herència. (Prot. 355 f. 131 v.).

1306, setembre.- Pere Gervar estableix a Mateu Font certa part del rafal Alfeg, parròquia de Bellver, a cens de 6 quarteres de forment per la festa de Sant Miquel. Confronta amb alqueria de la Cènia, rafal Matrox, alqueria Caravaca, alqueria Benimelis i rafal Beniziza. (Prot. 356 f. 162v).

1307, maig.- Romeu Blanquer estableix a Esteva d'Archayne la possessió que té a la parròquia de Bellver, a cens de 100 sous anuals. Confronta amb tenència de Pere Berga, Arnau Mora, possessió de Martí Peris, alqueria Dayana, un estanys, i alqueria d'En Pantaleu. (Prot. 656 f. 53v).

- Romeu Blanquer ven a Bernat Martorell la part que té a l'alqueria Dayana i rafal Torramarina i alqueria Aceloqui, terme de Manacor, per 20 lliures. (f. 55).

1308, abril.- Guillem Cifre estableix a Pere Berguny un rafal que té a la parròquia de Bellver, a cens de 25 quarteres de blat anuals. Confronta amb honor de Nadal Carbó i honor dels hereus de Ferran Peris. (Prot. 356 f. 275).

1330.- Joan Robiol i Pere Virgili tenen en comanda de Guillem Mar, majordom del Bisbe de Mallorca i capítol de canonges 90 sous per raó del delme del lli i hortalissa de Manacor i Bellver. Altres persones deven 28 lliures per delme del vi. (Prot. 656 fs. 274 i 277 v).

1330.- Pere Arbosset i Bernat de Rovirans tenen en comanda de Pere Unís, donzell, 33 liures i 10 sous per raó del delme del blat, vi i llegum de Manacor. (Prot. 656 f. 276).

1360, 24 abril.- El governador escriu a Bernat Rossell, curador dels béns d'En Caselles, insensat, dient que "per esquivar perill donam llicència a vós dit curador que tingats en una casa tancat o pres lo dit Caselles e amb manilles lligat, qualque de les dites dues provisions millos vos parrà. E fer en tal manera que peraaquel no pusca esser fet mal ni dan a negú". (LC 21 f. 178).

1363, 8 maig.- Els béns de Guillem LLaurador són obligats en 156 lliures i mitja als jueus Natiar i Magalluf Meli. (LC 27 f. 182).

.../...

1363, 13 maig.- Jacob Ben Maimó, jueu tutor dels fills de Magaluf Ben Maimó, jueu de Montiñri reclama 7 sous i 3 diners a Guillem Caselles. (f. 107v).

1380.- Guillem Ferrer de Bellver ven a Pere Colómer, mercader, tota la llana de les seves ovelles, a raó de 7 lliures i 10 sous el quintar i 105 sous els anys. (ARM Prot. 45If. 87).

1385, octubre.- Guillem Caselles ha prestat un ase a Guillem Reura "per tirar sacs a un molí d'aigua".

1392, febrer.- Joan des Fortell, ciutadà, vol que es faci una crida dient que ningú s'atrevesqui a pescar sense la seva llicència a l'estany situat dins la seva cavalleria. (ARM LC 64 f. 31).

1329, juliol.- Pere Escarp lloga al seu parent Bartomeu la meitat de l'alqueria La Cova, per cin esplets, a cens de 20 quarteres de blat. S'havia d'entendre que les pastures se rien comunes. (ARM Prot. 656 f. 228).

1416.- Antoni, sard, davall la servitud de Pere Cabrer, nomena un procurador per exigir deutes (Id S-35 f.84).

1424.- Es fa una talla general per pagar les obres de la murada de Ciutat Manacor i Bellver contribueix en 481 lliures i 15 sous. (LC 103 f. 80).

1431.- Pere Cabrer diu que els terratinents de la seva cavalleria treuen els blats sense pagar els drets i delmes. (LC 117 f. 117).

1435.- El batle de Manacor multà en deu sous un captiu de Perico Cabrer i 12s sous Jordi Ferrer que foren sorpresos practicant el joc. (Rebudes f.115).

1477.- El prevere Joan Binimelis tenia una possessió en el terme de Manacor (Son Binimelès?).

1479, 11 agost.- Manament a tots els qui fan cavalls armats per cavalleries i baronies que el dia de Sant Lluís (19 agost) hagin fet la mostra acostumada en presència del lloc-tinent general (EU 16f. 113v).

1480.- Guillem Cabrer deu a Jordi, servent de Pere Andreu, tres quarteres de blat. (Prot. Nicolau Crespi f. 13v).

1480, desembre.- Els jurats de Muro compren per sembrar 100 quarteres de blat a Jaume Vives (Son Vives).(Id f.11).

1482, 24 maig.- Pere Andreu, Jaume Vives i Ramon Llull venen a Antoni Rouquiloll, mercader de Niça 1.503 quarteres i 3 barcelles de blat, carregades an una nau a cala Manacor, per

.../...

.../...

preu de 939 lliures i 13 sous, a raó de 12 sous i 6 diners la quartera. (Prot. Nicolau Crepi C-190 f. 53v).

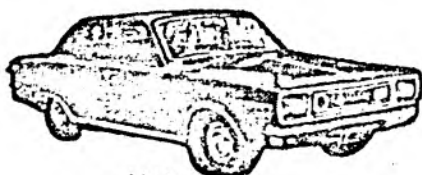
I437.- Pere Llobet que té la possessió a marina dita la Ribera s'exclama dels bestiar dels confrontants que li han destruït els sembrats. (ARM LQ 125 f. 122v).

I485.- Bartomeu Fullana ven a Miquel Truiols l'alqueria d'En Berga amb dos rafals contiguus, per 566 lliures. Confronta amb l'alqueria de Na Suau, marina de Bernat Domenge, rafal de la Riba d'Antoni Peretó, possessió de Jaume Vives (Son Vives), rafal Monsoriu d'Antoni Peretó, possessió del discret Joan Ballester, notari, i possessió de Santa Cirga. (ARM Prot. 677f. 246).

I499, octubre.- Miquel Peretó lloga a Bartomeu Moll i Bernat Montserrat la possessió dita La Riba per un any des de Sant Miquel, per 41 lliures i 16 quarteres de blat. Hi ha 200 ovelles, 50 cabres, 6 vaques, 4 bous ares valorats en 27 lliures, 2 truges, 1 somera estimada en 5 lliures, 3 quarterades de guaret. Més una truja i una cabra que s'havia a-turades per llavor. (Prot. Joan Llull LL-20 f. 36).

I513.- El magnífic Joan Miquel Ballester de Togores té arrendades les seves possessions a Bartomeu Fuxà amb gran nombre de bestiar, amb la condició que cada any li donarà 50 quintars de llana, 250 quarteres de xeixa i 250 tuissos. Ara En Fuxà ha mort i el senyor tem li sia ocultat el bestiar. (ARM LC 255 f. 85).

I517, 24 juliol.- El lloctinent general escriu als batles de Manacor i Artà notificant que Mn. Joan Miquel Ballester de Togores es queixa que per alguns habitants d'aquestes viles "li és inferit gran perjudici y dan en les sues possessions y bestiar de aquelles a causa que aquells sens sabuda y volentat sua entren en dites sues possessions cassant, no sols de ballesta més encara de scopeta y altres instruments e lassas per los quals li squiven e barregen tot lo bestiar de les dites possessions per lo qual dit bestiar a molta disminució e perdició". (ARM LC 261 f. 66v).

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS
Cl. Gran Via, 42 - Teléfono 55 22 31
ARTA (Mallorca)

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

ES RACÓ DE SA PADRINA

En Juan i Na Juana
tots dos ploren dins es llit,
perquè pensen en so fuit
i ja se móren de gana.

Quan hi vaig començar a anar
sa rosa n'era poncella
i ara que és rosa i bella
sa mare no la'm vol donar.

S'eriçó va a peu
i sa tortuga de grapes,
un gat per agafar rates
no és pagat a cap preu.

Tu ets guapa i reguapa
i enamores en el parlar
si el Bon Jesús no mos mata
jo i tu mos hem de casar.

En s'estiu a s'ombra
i en s'hivern an es sol,
val més que no em casi
i que estigui tot sol.

Macià, Macionet,
dus sa cara mascarada,
vols que et don una basada
i et faré un redol net?

A un negat da-li algo,
digué En Toni Ferrerret...
i un vell que l'escoltava
li contesta: ca barret!
Qui se nega bé pots creure
que no té ganes de beure.

BATEC

- 1.- Dins es programa de Fires i Festes de Manacor, recital de música. Entre altres, hi participa un grup de llorencins. Lloc, es claustre d'es Convent.
- 4.- Festa de fi de curs de s'Escola de Mallorca. A sa Biblioteca, coca, vi i altres "monjues".
Reunió de sa Comissió de Cultura de s'Ajuntament amb representants de ses entitats culturals de la vila. En Mateu Puiggròs exposa els seus projectes, entre d'altres, sa celebració de s'Any internacional d'es Nin. Es parla de sa Biblioteca i de s'Escola de Mallorca.
- 5-6.- Sessió plenària de s'Ajuntament.
- 9.- A sa Biblioteca s'inaugura sa primera Exposició de sa Secció Artística del Card. Hi ha obres de ceràmica de Na Margalida Riera i N'Antònia Baugh.
Es vespre, a sa sala de sa Rectoria, comencen ets actes d'es quint aniversari del Grup Card en festa. D. Toni Galmés ha fet una conferència sobre ses diferents modalitats de ball de sa Muntanya i d'es Pla. Varen il·lustrar s'explicació una parella de Selva, una de s'Alqueria Blanca i una de Sant Llorenç.
- 10.- Segueix sa celebració d'es Card en Festa. Es capvespre, a s'Escola Nova hi ha hagut una mostra de balls mallorquins. Abans han sortit a fer una volta p'es poble es tambors i ses cornetes de Sant Llorenç. Han participat a sa ballada, a més d'es Grup Card en Festa, Aires Sollerics, Ravetla d'Alghobí de Muro i Aires Cabellins de Capdepera. Hi va haver coca i vi per a tothom.
- 14.- Festa del Corpus. Sa processó d'enguany no ha fet aturada a s'indret de s'Ajuntament.
- 16.- Reunió de sa Comissió de Festes de s'Ajuntament, amb gent d'es Club de Futbol Cardassar, d'es Club de Basquetbol, de sa Societat de Caçadors, d'es Centre d'Esplai i d'es Card-Centre Cultural. Es va fer un esberrany de ses festes patronals.
- 18.- A s'Ajuntament, reunió de sa Directora de s'Institut de Manacor, Maria Paz Villalba, (quen acabava de ser anomenada delegada d'es Ministeri d'Educació) i d'es Director de s'Escola de Formació Professional

amb els pares dels alumnes que enguany han fet 7è. i 8è. cursos d'EGB, per tal d'informar-los sobre plans d'estudi, horaris, matrícules, transport, menjador escolar...

- 21.- Es mercat s'ha celebrat per primera vegada a sa plaça de s'Ajuntament.
- 22.- Ses "majorettes", amb sa Banda de trompetes i tambors, van a desfil·lar a Son Servera, amb motiu de ses festes de Sant Joan. Abans de partir han fet una volta partint de davant Ca'n Jaume Figuera d'es carrer d'es Pou, passant per sa plaça de s'Ajuntament i pujant p'es carrer Major.
- 23.- Anit, a sa plaça de sa Llonja de Ciutat, se celebra una vetlada pagga amb motiu de ses Festes des Puig de Sant Pere. Hi participen un parei de llorencins des Card en Festa.
- 23,24 i 25.- Sa Secció d'excursionisme des Card, organitza una excursió a Menorca.

Altres herbes:

Romanen ben tapats es clots des nostros carrers.

Ha sortit es número dos de "Picarol", sa revista escolar. S'han de destacar ses il·lustracions, obra d'ets alumnes de primera etapa, ses poesies d'En Joan Ramis Brunet, sa redacció sobre es viatge d'estudis a Galícia, es passatemps...

P.J. Lull i J. Rosselló

PARLEM DE POESIA

Com a homenatge a Guillem Colom, mort fa pocs dies a Ciutat.

En el llevant de Mallorca
hi neixia un cardassar.
Sa llavor no ha estat xorca:
quin bell florir, quin granar!

Si ja és mort el qui hi tallava
la primera "Flor de Card",
avui, quina nova saba!
Quina maina, quin esbart!

La flor de la juvenesa
ha alçat ben alt l'estendart:
per escut la fe promesa
per senyal la Flor de Card.

Si és el Card flor espinosa
que punxa al qui el vol collir,
té la mel molt més gustosa
que no la de romaní.

Guillem Colom

Sant Llorenç des Cardassar, 1 de maig de 1973

ACORDS DE L'AJUNTAMENT

Permanent del 1er. de juny

- Editar un butlletí informatiu per repartir pel poble. Se'n cuidarà la Comissió de Cultura.
- Solicitar de la Companyia Telefònica l'instal·lació de cabines per Sant Llorenç, Son Carrió i S'Illot.
- Cercar un jardiner.

Ple del 5 de juny

- Modificar les Ordenances fiscals de les plusvalies. Quedaren així:

primera línia	2.500	ptes per m2.
segona "	2.000	" " "
tercera "	1.500	" " "
quarta "	850	" " "
cinquena "	800	" " "
sisena "	600	" " "
setena "	450	" " "
vuitena "	350	" " "
novena "	330	" " "
desena "	300	" " "
altres "	200	" " "

- Solicitar de la Direcció General d'Administració Local el canvi de classificació del municipi. Si ho aproven serà de 6ª.
- Modificar la plantilla municipal de la següent manera:
 - .Creació d'una plaça d'oficial administratiu.
 - .Supressió de dues places de guàrdies municipals.
 - .Creació d'una plaça d'ordenança.
 - .Creació d'una plaça de jardiner.
- Facultar el batle per a les gestions sobre el servei de "basures".
- Facultar el batle per contractar el servei de mecanització de padrons i rebuts.
- Subastar la platja de "Sa Coma" per un preu inicial de 300.000 ptes; subastar també els dos bars a partir de 150.000 ptes cada un.
- Denegar la proposta del batle per a la contratació d'un misser.
- Canviar el mercat dels dijous. Passarà a la plaça de darrera la Sala i es tancarà la circulació dels carrers.
- El grup de UCD designà a Bartomeu Pont per substituir a Joan Domenge a la Permanent.
- Aiximateix, el batle nomenarà depositari a Mateu Girart.
- Aprovar el Mini-tren turístic per circular per Cala Millor.
- Regalar els terrenys a la Creu Roja i començar les obres.
- Condemnar els actes de terrorisme.
- Enviar un telegrama al President del Govern demanant que s'acceleri el procés autonòmic.
- Aprovar el pressupost de 1978.

Nota.- Aquest Ple es va fer amb dos dies, ja que el primer es feren les dotze i encara no estava acabat.

Permanent del 8 de juny

- Obrir un despatx de l'Ajuntament a Son Carrió.
- Posar cartells a les obres.
- Acceptar la renúncia del fosser.
- Contratar a Maria Servera per agranar la Sala. Cobrarà 5.000 ptes cada mes.

Permanent del 15 de juny

- Autoritzar als bars de s'Illot l'ocupació de la via pública, pagant les taxes pertinents.

.../...

Permanent del 22 de juny

- Pagar el que queda del solar de la Creu Roja.
- Que els mercaders paguin 25 ptes per cada dia i metre que ocupin. Si paguen tot l'any se'ls farà un 10% de descompte.
- Posar senyals de prohibició d'aparcament a s'Illot des de l'edifici Lo-Mar fins al torrent.
- Pagar 60 ptes diàries al municipal de Son Carrió en concepte de desplaçaments.
- Subvencionar amb 15.000 ptes a l'escola de Son Carrió per fer el viatge de fi de curs.

EL TEMPS**f. umbert**Pluja.- Dia 1 i dia 26. Mes, quatre gotes, i encara brutes.Vent.- Brises marines i algunes ratxes de tramuntana que no passaren els 45 Qms. l'hora.Xaloc.- Els dies 12, 23, 24 i 25 l'Humitat ha estat de devers 80% lo que va donar una sensació de malestar ja que la temperatura supera els 25°C.

Temperatura màxima: 36°C.

Temperatura mínima: 14°C.

PREMSA FORANA

A la trobada de Premsa Forana celebrada aquest mes a Inca s'acorda:

- Tirar envant els estatuts de l'Associació.
- Fer un editorial conjunt sobre el bicentenari de premsa a Mallorca.
- Fer la vinent trobada a Lluç el 15 de juliol. Aquesta trobada es dedicarà al bicentenari de premsa i es faran uns actes commemoratius. Ja en donarem compte a la revista del juliol.

VIAJES MANACOR S.A.

Puede facilitarle todo tipo de viajes tanto en barco, avión y ferrocarril. Viajes organizados por avión como Madrid, Canarias, Londres, Amsterdam, París, Copenhague, etc.

E igualmente cruceros en el Mediterráneo en magníficos buques.

También por carretera en autocares climatizados; por toda España y en el extranjero.

Llámenos y les informaremos, que serán bien atendidos por personal experto, o pasen por nuestras oficinas situadas en

Avda. 4 de Septiembre, 1 - MANACOR -
Teléfono 55-06-50

PRE-MAMA y vestidos bautizo,

canastillas,

cunas y

colchas.

RECIBEN

NACIDO.

T/. 552124

ELECTRODOMESTICS**I****FONTANERIA****ORDINAS - FEBRER**

Major, 22 - T. 569100

BOSCH I MASSANET**sastres**

pça. mercedaris, 1-1r-2a
tel 21 52 65

ciutat

sucursal al
carrer de la creu, 9
sant llorenç des cardassar

pxxit

L'Escola de Mallorca, La Revista Flor de Card, el Centre Cultural, La Biblioteca anuncien als interessats que dins breus dies es farà una ampliació de capital.

S'emetran 120.000 accions que es cotitzaran al 100% nominal.

Vist que són unes societats molt rentables i que ara estan en alça s'espera una gran quantitat de sollicituds. És per això que les demandes seran ateses per rigorós ordre d'entrega.

Apa, subscribiu-vos-hi!

j.

Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67

SAN LORENZO (MALLORCA)

FLOR DE CARD

Bolletí-revista del Card, Centre Cultural, de Sant Llorenç des Cardassar.

DOMICILI

Mossèn Galmés, 67.

DATA

Juny de 1979.

NÚMERO

35.

DIPOSIT LEGAL

765-73.

DIRECTOR

Bartomeu Domenge i Amer.

TAULA

Portada	L'Amo en Joan Barbat	J. Cortès
2	Denúncia	G. Pont
3	Aclariment	G. Quina
4	Una experiència	G. Pont
6	Cartes	G. Soler
7	La destrucció ...	C. Picornell
10	No és ver	P. Mpsca
11	Catequesi	R. Lladó
14	Comptes clars	J. Cortès
15	Cronicó	R. Rosselló
18	Es racó de sa padrina	J. Rosselló
18	batec	J. Rosselló
19	Parlem de poesia	P.J. Llull
20	Acords de l'Ajuntament	G. Colom
21	Varis	
22	Darrera plana	

NOTA

Els articles aparescuts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

darrera plana